

Folketingets Europaudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

Besvarelse af spørgsmål 148 alm. del stillet af udvalget den 29. januar 2019 efter ønske fra Søren Søndergaard (EL).

ERHVERVSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Ministeren bedes oplyse, om Danmark i overensstemmelse med EU-retten kan vedtage at pålægge danske virksomheder krav om at forudindstille deres terminaler således, at det som udgangspunkt altid er dankortdelen af et Visa/Dankort, som anvendes i forretningen, medmindre forbrugeren aktivt træffer et andet valg.

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, der har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Hvis en forretning skal kunne modtage et betalingskort, så forudsætter det generelt, at forretningen indgår en (kommerciel) aftale med en kort-indløser. En forretning eller en virksomhed kan således ikke gennem forudindstilling af en terminal egenhændigt beslutte, at det som udgangspunkt altid er dankortdelen af et Visa/Dankort, som anvendes i forretningen, da forretningen skal indgå aftale med indløseren af de(t) kort, som forretningen skal modtage.

Forhold om betalingskort er blandt andet reguleret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/751 af 29. april 2015 om interbankgebyrer for kortbaserede betalingstransaktioner (herefter ”interbankgebyrforordningen”).

Det forhold, at en medlemsstat kræver, at en virksomhed skal forudindstille deres terminaler således, at det som udgangspunkt altid er Dankortdelen af et Visa/Dankort, som anvendes i forretningen, medmindre forbrugeren aktivt træffer et andet valg, er ikke *direkte* reguleret i interbankgebyrforordningen.

Interbankgebyrforordningen regulerer dog co-badging og valg af betalingsvaremærke eller betalingsapplikation. Et co-badget kort er et betalingskort med to eller flere betalingsvaremærker på. Det kan fx være et Visa/Dankort.

Det følger af forordningen, at betalingskortordninger, udstedere, indløserne, behandlingsenheder og andre udbydere af tekniske tjenester ikke må indføre automatiske mekanismer, software eller anordninger på betalingsinstrumentet eller på udstyr anvendt på salgsstedet, som begrænser betalernes eller betalingsmodtagerens muligheder for at vælge betalingsvaremærke og/eller betalingsapplikation ved brug af et co-badget betalingsinstrument (fx et Visa/Dankort).

Bestemmelsen medfører blandt andet, at betalingsmodtageren (forretningen) bevarer muligheden for at forudindstille et prioriteret valg på deres terminaler, således at forretningen kan vælge, at terminalen eksempelvis er indstillet til som udgangspunkt at anvende Dankort ved brug af Visa/Dankort. Betaleren (kunden) skal dog ifølge forordningen altid have mulighed for at ændre denne prioritering.

Formålet med bestemmelsen er blandt andet at sikre effektiv konkurrence mellem betalingsvaremærker.

Interbankgebyrforordningen er imidlertid en bindende retsakt og direkte anvendelig i alle EU's medlemsstater. En forordning skal følges i alle enkeltheder i hele EU. En forordning er en totalharmonisering (maksimumsharmonisering), medmindre andet fremgår eller kan fortolkes af forordningen. Endvidere har medlemsstaterne pligt til at samarbejde loyalt med EU om gennemførelse af EU-retten, jf. artikel 4, stk. 3 i Traktaten om Den Europæiske Union.

På de områder, som interbankgebyrforordningen regulerer, kan der derfor ikke umiddelbart indføres strammere national lovgivning, medmindre det konkret fremgår af forordningen, at der nationalt kan eller skal fastsættes yderligere regler på området, eller hvis der fx er flere alternative ordninger, som medlemsstaten kan vælge imellem.

Et lovkrav om, at forretninger forudindstiller et prioriteret valg, således at det som udgangspunkt altid er Dankort-delen af et Visa/Dankort, som anvendes i forretningen, kan efter Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens vurdering medføre, at forretningen ikke har det "frie valg", som er hensigten med den pågældende bestemmelse i interbankgebyrforordningen.

Det er i forlængelse heraf Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens vurdering, at det kan være i strid med Danmarks EU-retlige forpligtelser, hvis Danmark indfører en sådan bestemmelse i national lov. Det er dog i sidste ende op til domstolene at træffe afgørelse om, hvordan EU-reglerne skal fortolkes."

Med venlig hilsen

Rasmus Jarlov